

Arrest

nr. 149 841 van 22 juli 2015
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mauritaanse nationaliteit te zijn, op 19 mei 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 maart 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DESLANDES en van attaché A. LAGAE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 24 augustus 2011, met het oog op studies in België, een aanvraag tot afgifte van een visum type D in bij de Belgische ambassade te Dakar. Deze aanvraag werd ingewilligd.

1.2. Op 29 september 2011 kwam verzoeker het Rijk binnen.

1.3. Verzoeker werd op 21 november 2011 in het bezit gesteld van een A-kaart. De geldigheidsduur van dit document werd een aantal maal verlengd, een laatste maal tot 31 oktober 2014.

1.4. Op 22 oktober 2014 diende verzoeker een aanvraag in om de geldigheidsduur van de hem toegestane verblijfsmachtiging nogmaals met één jaar te verlengen.

1.5. Via een op 11 december 2014 gedateerd schrijven bracht verweerder verzoeker op de hoogte van het feit dat hij, binnen een termijn van vijftien dagen, een nieuwe verbintenis tot tenlasteneming diende aan te brengen, daar de verbintenis tot tenlasteneming die werd overgemaakt werd ondertekend door een garant die onvoldoende solvabel was en om die reden niet kon worden aanvaard. Verzoeker werd op 17 januari 2015 van dit schrijven in kennis gesteld.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 12 maart 2015 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 25 april 2015 werd betekend, is gemotiveerd als volgt:

“Overwegende dat de genaamde [B.B.B.], [...], nationaliteit Mauritanië, [...] gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren;

REDEN VAN BESLISSING

Artikel 61 ; §2.2°: betrokkene brengt geen bewijs meer aan dat zij over voldoende middelen van bestaan beschikt;

Betrokkene levert geen bewijs van voldoende bestaansmiddelen, zoals omschreven in artikel 60 van de wet, aan de hand van ofwel een studielening of studiebeurs, ofwel een verbintenis tot tenlasteneming conform Bijlage 32 ofwel een bewijs van het bezit van regelmatige persoonlijke inkomsten.

Overwegende dat aan betrokkene op 11/12/2014 werd gevraagd om een nieuwe bijlage 32 over te maken met een garant dat voldoende solvabel is, en deze instructies hem werden betekend op datum van 17/01/2015;

Overwegende dat betrokkene op 17/01/2015 dezelfde bijlage 32 met dezelfde garant heeft overgemaakt, terwijl dit reeds in ons schrijven van 11/12/2014 niet werd goedgekeurd;

Overwegende dat de verblijfsvergunning van betrokkene verstreken is sedert 31/10/2014;”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 58 iuncto artikel 60 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Zijn betoog luidt als volgt:

“Overeenkomstig artikel 58 j° 60 Vreemdelingenwet dient een student die gemachtigd wordt om in België te verblijven om te studeren in het hoger onderwijs aan te tonen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken. Dit kan onder andere aangetoond worden door een verbintenis ten opzichte van de Belgische Staat en van de student uitgaande van een Belgisch of een vreemd persoon die over voldoende inkomsten beschikt en zich[...] verbindt de gezondheidszorgen, de kosten van verblijf, studie en repatriëring van de vreemdeling te zijnen laste te nemen voor minstens één academiejaar. Deze tenlasteneming neemt de vorm aan van een bijlage 32, dat gewettigd dient te worden door de burgemeester. Verzoeker toont aan in Bijlage 4 bij dit verzoekschrift dat [A.N.], een hechte vriend van de familie, deze tenlasteneming op zich wenst te nemen en de verschillende loonbons, zoals opgenomen in Bijlage 5 tonen aan dat hij over het vereiste minimuminkomen beschikt, waaraan voldaan moet worden. Het minimuminkomen voor het jaar 2014-2015 van een garant is vastgelegd op 1614 EUR netto per maand. Daar dat meneer [A.N.] over een maandelijks netto-inkomen beschikt van 2477,49 EUR is hier ruimschoots aan voldaan. Gelet op deze nieuwe bijlage 32 regelmatig ondertekend en gewettigd is aan de objectieve voorwaarden voldaan van artikel 58 Vreemdelingenwet en vervalt de grond waarop het bevel om het grondgebied te verlaten, gestoeld is.”

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat hij bij zijn aanvraag tot verlenging van de geldigheidsduur van de hem eerder toegestane verblijfsmachtiging geen verbintenis tot tenlasteneming die werd ondertekend door een persoon die over de hiertoe vereiste inkomsten beschikte neerlegde. Het staat evenmin ter discussie dat verzoeker geen dergelijk document neerlegde nadat hij hiertoe was

uitgenodigd door verweerder. Verzoeker voert slechts aan dat een nieuwe garant op 9 mei 2015 en dus ruim nadat de bestreden beslissing was genomen een verbintenis tot tenlasteneming ondertekende. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient evenwel te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken. Het bestuur kon op het moment van de totstandkoming van de bestreden beslissing geen rekening houden met de verbintenis tot tenlasteneming van 9 mei 2015 die verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift. Dit stuk kan derhalve niet dienstig worden aangevoerd (RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681).

Verzoeker toont met zijn uiteenzetting geen schending aan van artikel 58 iuncto artikel 60 van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juli tweeduizend vijftien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK